

Nr 190.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående ändrade grunder för anordnande av undervisning i fortsättnings-skola; given Stockholms slott den 31 mars 1916.

Under åberopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att avvikelse från de i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 8 januari 1877, punkten 22, omförmälda grunderna för anordnande av undervisning i fortsättningsskola, i vad dessa grunder avse skolans läroämnen, må äga rum, där folkskolöverstyrelsen, på framställning i varje särskilt fall av vederbörande skolråd eller skolstyrelse, finner sig med hänsyn till de lärarkrafter, som för undervisningen i olika läroämnen kunna komma till användning, och efter prövning av övriga förhandenvarande omständigheter böra medgiva undervisningens anordning enligt särskild undervisningsplan, som av överstyrelsen godkännes.

De till ärendet hörande handlingarna skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

G U S T A F.

K. G. Westman.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 mars 1916.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
 Statsråden: HASSELROT,
 VON SYDOW,
 friherre BECK-FRIIS,
 STENBERG,
 LINNÉR,
 MÖRCKE,
 VENNERSTEN,
 WESTMAN,
 BROSTRÖM.

 Departementschefen, statsrådet Westman anförde:

Andrade
 grunder för
 anordnande
 av undervis-
 ning i fort-
 sättnings-
 skola.

I skrivelse den 17 mars 1916 har folkskolöverstyrelsen hemställt, det Kungl. Maj:t tacktes föreslå riksdagen medgiva, att i nådiga kungörelsen angående anslag för lärares avlöning vid fortsättningsskolor den 11 september 1877 finge med avseende på villkoren för understöds erhållande till bestämmelsen om läroämnena fogas ett tillägg av visst angivet innehåll.

Innan jag närmare inlåter mig på denna fråga, anhåller jag att få erinra om tillkomsten och innehållet av den utav folkskolöverstyrelsen avsedda bestämmelsen.

Den nuvarande organisationen av fortsättningsskolan i vårt land härleder sig i huvudsak från en av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen till 1877 års riksdag gjord framställning i ämnet och riksdagens med anledning därav fattade beslut. De huvudsakliga grunderna för den tillämnade organisationen, såväl beträffande lärarnas avlöning och statsbidrag därtill

som ock i fråga om skolans uppgift och sättet för dess verksamhet, hade av föredragande departementschefen angivits i yttrande till statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 8 januari 1877, punkten 22, och med bifall till Kungl. Maj:ts framställning anvisade riksdagen, enligt skrivelse den 24 maj 1877, nr 50, punkten 20, »till understöd i enlighet med de i statsrådsprotokollet angivna grunder för avlöning åt lärare vid fortsättningsskolan, för så vitt undervisning där meddelades utom den för folkskolan bestämda undervisningstid av åtta månader om året», ett förslagsanslag av 30,000 kronor. Numera utgår för ändamålet ett förslagsanslag av 163,000 kronor.

Bland de av departementschefen omförmälda grunderna för fortsättningsskolans organisation var även den, att undervisning där skulle meddelas i kristendomskunskap, egentligen inhämtad genom bibelläsning, modersmålet, företrädesvis med övning att skriftligen begagna detsamma, räknekonst och geometri, med avseende på den praktiska tillämpningen, teckning samt, så snart omständigheterna det medgäve, slöjd och handarbeten. Därtill skulle vidare komma undervisning såväl i fäderneslandets historia som i naturkunnighet, varvid i skolor på landet förnämligast de delar av naturläran borde göras till föremål för undervisning, vilka närmast hade betydelse för jordbruket.

Med anledning av nyssnämnda riksdagsbeslut utfärdades den 11 september 1877 nådig kungörelse i ämnet, varvid dock bland läroämnena icke upptogos slöjd och handarbeten. Denna kungörelse är fortfarande gällande, endast med en år 1886 gjord modifikation angående rätt för skoldistrikt på landsbygden att anordna fortsättningsskola såsom aftonskola. Enligt den tolkning, som genom 1877 års kungörelse givits riksdagens beslut i ämnet och som därefter tillämpats, har Kungl. Maj:t ansetts icke äga rätt att medgiva någon avvikelse från de angivna grunderna för fortsättningsskolans anordning, i vad dessa grunder avse bland annat skolans läroämnen.

Frågan om ändrade bestämmelser rörande fortsättningsskolan har emellertid sedermera vid flera tillfällen genom motioner bragts inför riksdagen. Med anledning av en vid 1905 års riksdag inom andra kammaren väckt motion, vilken bland annat avsåg läroämnena i fortsättningsskolan, anhöll riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 27 april 1905, det täcktes Kungl. Maj:t låta utarbета och för riksdagen framlägga förslag till nya och förändrade bestämmelser rörande villkoren för statens bidrag till lärares avlöning vid fortsättningsskolor.

Denna riksdagens skrivelse jämte vissa i ärendet inhämtade yttranden remitterades den 29 november 1906 till folkundervisningskommittén. Genom nådigt brev den 12 januari 1909 erhöi kommittén jämväl uppdrag att

avgiva yttrande angående den väckta frågan om omorganisation i praktisk riktning av vårt folkbildningsväsen samt att inkomma med förslag till de åtgärder, som i berörda avseende kunde finnas erforderliga.

Förslag till dylika åtgärder, i vad fortsättningsskolan angår, avgav folkundervisningskommittén i ett den 1 augusti 1914 dagtecknat betänkande, som den 24 september 1914 för yttrandes avgivande remitterades till vederbörande myndigheter, bland andra till folkskolöverstyrelsen.

Vid den förberedande behandling, som folkskolöverstyrelsen ägnat frågan om fortsättningsskolan, har överstyrelsen funnit sig först längre fram kunna avgiva utlåtande över frågan i dess helhet. Däremot har överstyrelsen ansett sig böra nu hemställa om en partiell förändring i gällande bestämmelser angående fortsättningsskolan. Härom yttrar överstyrelsen i sin förberörda skrivelse:

Genom nådig remiss den 24 september 1914 hade Kungl. Maj:t anbefallt folkskolöverstyrelsen att efter tagen kännedom om de underdåniga yttranden, som från myndigheter m. fl. avgivits angående folkundervisningskommitténs den 1 augusti 1914 dagtecknade betänkanden om folkskolan och fortsättningsskolan, till Kungl. Maj:t inkomma med underdånigt utlåtande rörande de i nämnda betänkanden behandlade frågor.

I enlighet härmed befunne sig dessa frågor under behandling inom överstyrelsen, och vad särskilt frågan om fortsättningsskolan beträffade vore överstyrelsen för närvarande sysselsatt att på grundvalen av kommitténs förslag och de däröver avgivna utlåtandena samt under samarbete med sakkunniga personer från det praktiska livets olika områden utarbeta förslag till en förändrad anordning av fortsättningsskolan.

Kommittéförslaget innebure en ganska genomgripande omdaning av hela fortsättningsskolväsendet. Fortsättningsskolan skulle göras till en ungdomsskola i vidsträckt betydelse. Undervisningen skulle, utan att uppgiva sitt sedligt uppfostrande och allmänbildande syfte, omläggas i praktisk riktning, i det att den i väsentlig mån skulle samlas kring det yrkesarbete, som sysselsatte lärjungarna eller präglade näringslivet å den ort, där skolan vore belägen, och fortsättningsskolan skulle göras obligatorisk. Dessa vore huvudpunkterna i förslaget. Det vore ej kommitténs mening, att fortsättningsskolan skulle bli en yrkesskola i egentlig bemärkelse. Därtill saknade den i flera avseenden de nödiga förutsättningarna. Men det karakteristiska för densamma till skillnad från folkskolan skulle bli yrkessynpunktens upptagande i undervisningen, och i enlighet härmed skulle den, i den mån de yttre förhållandena gjorde det möjligt, dela upp sig i olika typer eller linjer allt efter de skilda yrken eller yrkesgrupper, till vilka den hade att taga hänsyn. I överensstämmelse med dessa grundlinjer för fortsättningsskolans reform framlade kommittén förslag till ny organisation av denna skola och ny undervisningsplan för densamma jämte förslag till förändrade grunder för rekryteringen av dess lärarkår samt för skolans förvaltning och ekonomiska ställning. I väsentliga avseenden stödde kommittén sina förslag dels på tankar och yrkanden, som sedan flera år tillbaka framträtt i vårt eget land och även inom riksdagen vunnit anslutning, dels på erfarenheter från motsvarande område ur skolväsendet i de större kulturländerna.

I vad mån och på vilket sätt en dylik omdaning av fortsättningsskolväsendet skulle visa sig lämplig och möjlig att genomföra, vore ett spörsmål, som överstyrelsen ännu icke vore fullt redo att för sin del besvara. Överstyrelsen kunde för närvarande endast uttala såsom sin åsikt, att en utveckling av vårt fortsättningsskolväsen vore ett högviktigt och oavvisligt behov och att det reformarbete, som för detta behövs tillgodoseende måste komma till utförande, i huvudsak syntes böra följa de av kommittén angivna riktlinjerna.

Uppenbart vore emellertid, att de åsyftade förändringarna vore av den art och omfattning, att de först efter tidkrävande utredning och prövning kunde göras till föremål för beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen, samt att de, om åtgärder för deras vidtagande bleve beslutade, dock endast småningom och under en jämförelsevis lång tidsperiod kunde mera fullständigt genomföras. Det hade då syntes överstyrelsen böra ifrågasättas, om ej någon partiell förändring i nu gällande bestämmelser angående fortsättningsskolan skulle kunna företagas, varigenom fortsättningsskolans utveckling i önsklig riktning skulle kunna främjas och framtida åtgärder för en mera vittgående omdaning underlättas.

Till närmare utveckling av sitt förslag att nu vidtaga en viss ändring i gällande bestämmelser angående fortsättningsskolan anför överstyrelsen:

Sedan rätt lång tid tillbaka hade vid skilda tillfällen och på olika håll strävanden framträtt, som syftat till en omläggning av fortsättningsskolans undervisning i praktisk riktning och till undervisningens närmare anpassning efter olika orters olika förhållanden, strävanden, som under senare år, och särskilt efter det folkundervisningskommittén avgivit sitt förutnämnda betänkande, än ytterligare gjort sig gällande. Härvid hade det dock visat sig, att de för närvarande stadgade villkoren för erhållande av statsbidrag till fortsättningsskolor på ett avgörande sätt ställde sig hindrande i vägen för ett utvecklingsarbete i enlighet med dylika syften.

Detta gällde särskilt om de nuvarande bestämmelserna rörande de läroämnena, som skulle förekomma i fortsättningsskola, för vilken statsbidrag skulle kunna utgå. I mindre grad och endast i vissa speciella fall gällde det ock om den begränsning i avseende på lärarkrafter för fortsättningsskolans behov, som, om ej på grund av givna föreskrifter, så till följd av brist på dylika förefunnnes eller ansåges förefinnas.

I nådiga kungörelsen den 11 september 1877 angående anslag för lärares avlöning vid fortsättningsskolor, vilken i allt huvudsakligt ännu i dag bestämde fortsättningsskolans organisation och övriga förhållanden och i vilken ändringar icke torde kunna utan riksdagens medverkan vidtagas, stadgades beträffande läroämnena i fortsättningsskolan, att undervisning där skulle meddelas i varje fall i kristendoms-kunskap, huvudsakligen inhämtad genom bibelläsning, modersmålet, företrädesvis med övning att skriftligen begagna detsamma, räknekonst och geometri, med avseende på den praktiska tillämpningen därav, och teckning samt vidare, såvitt möjligt, i fäderneslandets historia och naturkunnighet, varvid i skolor på landet förnämligast de delar av naturläran borde förekomma, vilka hade betydelse för jordbruket. Om ock i nu anförda stadgande kunde spåras en viss syftning mot det praktiska, hade det dock ej markerat någon väsentligare skillnad mellan undervisningens läggning i folkskola och fortsättningsskola, och de sedermera utfärdade normalplanerna hade än mindre sökt att giva fortsättningsskolans lärokurs något för densamma mera karakteristiskt innehåll. Också hade undervisningen i fortsättningsskolan i flertalet fall blivit allenast en fortsättning av folkskolans allmänbildande arbete, i många fall blott en repetition av vissa av folkskolans lärokurser.

Vad beträffade fortsättningsskolans lärarkrafter erinrades, att gällande författningar åtminstone syntes förutsätta, att läraren (lärarinnan) i fortsättningsskola skulle vara examinerad folkskollärare (folkskollärarinna). I varje fall hade undervisningen i fortsättningsskolan allt hittills så gott som undantagslöst handhåfts av folkskolans lärarpersonal, ett förhållande, som med den läggning, undervisningen i fortsättningsskolan i regel haft, visserligen varit både naturligt och ändamålsenligt.

Bland de yrkanden och förslag rörande fortsättningsskolan, som efter år 1877 tid efter annan och från olika håll framkommit, hade några avsett förändring i bestämmelserna om dess lärotider, i vilket avseende också viss ändring i de ursprungliga bestämmelserna vidtagits, andra hade åsyftat höjning av det till fortsättningsskolan utgående statsanslaget, vilket med åren blivit allt mindre tillräckligt för att motsvara sitt ursprungliga syfte. Åtskilliga förslag hade, med eller utan upptagande av ekonomiska önskemål, avsett ändring i de båda hänseenden, som överstyrelsen i det föregående framhåvt: gällande bestämmelser angående fortsättningsskolans ämneskrets och rådande regel beträffande dess lärarkrafter. Förslag av sådan innebörd hade exempelvis förelagat vid riksdagen åren 1904 och 1905 och sistnämnda år lett till en riksdagens skrivelse med anhållan, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbeta och för riksdagen framlägga förslag till nya eller förändrade bestämmelser rörande villkoren för statens bidrag till lärares avlöning vid fortsättningsskolor, en skrivelse, som legat till grund för det åt folkundervisningskommittén givna uppdraget i frågan.

Det syntes också överstyrelsen, som borde man, i avbidan på att en mera genomgripande förändring av fortsättningsskolan kunde varda av statsmakterna beslutad, söka att just i nu nämnda hänseenden bereda denna skola större rörelsefrihet, än den hittills ägt, och därigenom möjliggöra ett från lokala initiativ utgående, i praktisk riktning syftande utvecklingsarbete, för vilket flerstädes intresse och förutsättningar vore för handen.

Överstyrelsen angiver därefter, vari förändringen i de nuvarande författningsbestämmelserna skulle enligt överstyrelsens mening bestå, och anför i sådant avseende:

Vad överstyrelsen i synnerhet ansåge önskligt vore, att fortsättningsskolan mindre hårt, än nu vore fallet, bleve bunden vid en bestämd ämneskrets. Det kunde exempelvis icke anses lyckligt, att ett sådant läroämne som slöjd eller husligt arbete icke kunde förekomma i fortsättningsskolans undervisning. Och det måste anses önskligt, att där vederbörande skolmyndigheter vore intresserade för en omläggning i viss bestämd praktisk riktning av fortsättningsskolans undervisning och nödiga förutsättningar härför vore till finnandes, försök finge göras med en undervisningsplan liknande någon av dem, som för olika slag av fortsättningsskolor föreslagits av nyssnämnda kommitté, utan att genom ett sådant försök skolan äventyrade att förlora sitt statsunderstöd.

I fråga om fortsättningsskolans lärare ville överstyrelsen i likhet med kommittén framhålla, att den ansåge fortsättningsskolan både nu och i framtiden vara för sitt bestånd och sin utveckling beroende av folkskollärarkärens intresse och medverkan. Men klart vore, att därest en fortsättningsskola ville införa en i någon mån yrkesmässigt inriktad undervisning, den, i varje fall för denna undervisning, bleve i behov av yrkeskunnig lärare. Slöjden i fortsättningsskolan krävde givetvis i högre grad än den vanliga skolslöjden yrkessynpunktens beaktande och därmed facklig insikt hos läraren. Flickornas undervisning i husligt arbete i fortsättningsskolan kunde näppeligen med framgång anförtros åt annan lärarinna än facklärarinna. Ett yrkesbetonat,

i viss mån fackligt läroämne i fortsättningsskolan, sådant som kommittén föreslagit under beteckningen »arbetskunskap», förutsatte yrkeskännedom hos läraren, vare sig arbetskunskapen avsåge jordbruksarbetet eller något visst hantverk eller hänförde sig till någon viss industri eller syftade till en elementär och förberedande handelsutbildning. Nu kunde visserligen facklig insikt och yrkeskännedom i många fall ägas av eller i tillräcklig mån förvärfvas av folkskolläraren eller folkskolläraryrinnan. Där åter detta ej vore förhållandet, borde det uppenbarligen stå skolans myndigheter öppet att söka den behöfliga lärarkraften utanför folkskolans lärarkår och taga i sin tjänst den intresserade yrkesmannen, där sådan kunde erhållas.

Med avseende på de författningsbestämmelser, som i nu angivet syfte vore önskvärda, vore det, såsom överstyrelsen redan framhållit, för närvarande, då förslag till mera omfattande åtgärder hölle på att förberedas, mindre angeläget att åstadkomma en allmän förändring i fortsättningsskolornas undervisning än att i enskilda fall öppna möjlighet för ett försöksarbete enligt riktlinjer, som, efter vad det ville synas, numera i väsentliga avseenden vunnit ganska allmänt gillande. Den gamla bestämmelsen syntes sålunda böra kvarstå såsom i huvudsak normerande men förses med ett tillägg, varigenom medgäves, att undervisningsplanen i fortsättningsskola i särskilt fall kunde annorlunda sammansättas.

Vad beträffade den närmare formuleringen av detta tillägg syntes det kunna avfattas i ganska allmänna ordalag, om nämligen det villkoret däri upptoges, att avvikelser från den hittills undantagslöst gällande bestämmelsen skulle prövas och godkännas av vederbörlig myndighet. I Kungl. Maj:ts nådiga instruktion för folkskolöverstyrelsen av den 21 november 1913, § 4, föreskreves, att det beträffande fortsättningsskolor skulle åligga överstyrelsen

- 1) att, i den mån sådant vore möjligt, utöva omedelbar inspektion över dessa skolor;
- 2) att utarbeta organisationsplaner för olika skoltyper;
- 3) att verka för upprättande av nya och, då så befunnas vara av nöden, för omorganisation av redan befintliga skolor och att därvid träda i förhandling med vederbörliga myndigheter och med representanter för skilda yrken och ortsintressen;
- 4) att i den ordning, som kunde bliva föreskriven, handlägga frågor rörande de särskilda skolornas läroplaner; samt
- 5) att tillse, att skolorna utrustades med erforderlig undervisningsmateriell.

I enlighet härmed syntes överstyrelsen böra vara den myndighet, som i förevarande fall verkställde erforderlig prövning och meddelade erforderligt tillstånd. Prövningen torde böra omfatta skolans läroplan i dess helhet, så att det kunde tillses, att denna ej komme att lida av ensidighet och ej heller av bristande koncentration.

Det vore enligt det föregående närmast den punkt i nådiga kungörelsen den 11 september 1877 angående anslag för lärares avlöning vid fortsättningsskolor, som bestämde de läroämnena, vari undervisning i fortsättningsskolan skulle meddelas, till vilken ett tillägg borde göras. Angående behovet av någon särskild bestämmelse om fortsättningsskolans lärare vore överstyrelsen snarast av den uppfattningen, att ett sådant behov ej förefunnas; nu gällande författningar torde icke kunna anses lägga hinder i vägen för anställandet vid fortsättningsskola även av annan lärare än folkskollärare. En antydning om den frihet, som i detta avseende förefunnas, kunde emellertid icke skada och torde böra upptagas i samband med bestämmelsen om läroämnena, då ju vid prövning, huruvida förutsättningar för en större frihet i valet av läroämnen vore för handen, frågan om tillgång på lämpliga lärarkrafter måste komma i betraktande. I

enlighet härmed skulle den ifrågavarande bestämmelsen i den nådiga kungörelsen kunna erhålla följande tillägg: *dock att avvikelse härifrån må ske, där folkskolöverstyrelsen, på framställning i varje särskilt fall av vederbörande skolråd eller skolstyrelse, finner sig med hänsyn till de lärarkrafter, som för undervisningen i olika läroämnen kunna komma till användning, och efter prövning av övriga förhandenvarande omständigheter böra medgiva undervisningens anordning enligt särskild undervisningsplan, som av överstyrelsen godkännes.*

Slutligen betonar överstyrelsen ytterligare, att den av överstyrelsen nu föreslagna åtgärden endast avser att bana väg för en framtida mera omfattande reform av fortsättningsskolväsendet och således är av provisorisk art. Överstyrelsen yttrar härom:

Överstyrelsen ville till sist ånyo erinra därom, att den förändring i gällande författning om fortsättningsskolan, som här ifrågasatts, vore avsedd att vara av provisorisk natur. Den borde, såsom förut framhållits, få betydelse huvudsakligen genom att varsamt förbereda den mera omfattande reform av fortsättningsskolväsendet i mera praktisk riktning, som genom åtgärder av regering och riksdag kunde anses vara ställd i utsikt, och därigenom även såväl under det nu pågående utredningsarbetet som ock under den övergångstid, som komme att förflyta mellan den nya förordningens utfärdande och den genom densamma fastslagna reformens genomförande på skilda orter, tillföra arbetet på fortsättningsskolans reformering en del medelst anställda försök vunnen erfarenhet.

Med hänsyn till den nu ifrågasatta författningsändringens provisoriska natur torde det ock vara riktigt, att, såsom här föreslagits, de bestämmelser, som nu bringades till stånd, så avfattades, att det komme att överlämnas åt de lokala skolmyndigheterna och folkskolöverstyrelsen att med jämförelsevis stor handlingsfrihet i varje förekommande fall ordna förhållandena. Överstyrelsen hade därvid givetvis att tillgodogöra sig det bistånd av särskilda sakkunniga, som enligt instruktionen för överstyrelsen § 13 mom. 3 och genom särskilt anslag av riksdagen blivit överstyrelsen för sådant ändamål tillförsäkrat. Ifrågavarande sakkunniga vore uppenbarligen i främsta rummet att finna bland personer tillhörande det praktiska livet.

Departementschefen.

I likhet med folkskolöverstyrelsen anser jag det önskvärt, att de skoldistrikt, som så vilja, erhålla möjlighet att utan förlust av statsbidraget giva läroplanerna för sina fortsättningsskolor en mera tidsenlig läggning och att därvid särskilt anpassa undervisningen efter de olika orternas olika behov. Jag finner en sådan anordning under nuvarande förhållanden så mycket mera lämplig, som man utan tvivel därigenom skulle vinna en viss erfarenhet, vilken skulle kunna bli av värde, när det framdeles gäller att mera definitivt ordna fortsättningsskolväsendet i dess helhet. Något missbruk av ett sådant medgivande som det nu ifrågasatta synes mig icke vara att befara, då en avvikelse från nu gällande bestämmelser icke skulle kunna äga rum, utan att den blivit av folkskolöverstyrelsen prövad och godkänd.

Under återopande av vad jag i det föregående anfört i fråga om tolkningen av beslutet vid 1877 års riksdag rörande fortsättningsskolans organisation, anser jag framställning i syfte att möjliggöra den omläggning av undervisningen, som under nuvarande förhållanden kan finnas påkallad, böra avlåtast till riksdagen.

I händelse av bifall till denna framställning böra vissa ändringar göras såväl i 1877 års kungörelse angående fortsättningsskolan som ock i gällande folkskolestadga.

På grund av det anförda hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen medgiva,

att avvikelse från de i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 8 januari 1877, punkten 22, omförmälda grunderna för anordnande av undervisning i fortsättningsskola, i vad dessa grunder avse skolans läroämnen, må äga rum, där folkskolöverstyrelsen, på framställning i varje särskilt fall av vederbörande skolråd eller skolstyrelse, finner sig med hänsyn till de lärarkrafter, som för undervisningen i olika läroämnen kunna komma till användning, och efter prövning av övriga förhandenvarande omständigheter böra medgiva undervisningens anordning enligt särskild undervisningsplan, som av överstyrelsen godkännes.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall; och skulle proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:
Einar Sundström.